

## Útnorður

MÁNADAGIN verður árliti fundurin hjá tingmannaráði útnorðurs settur í Grønlandi. Sum flestum kunnugt er endamálið við tingmannaráðnum at økja um og styrkja tað politiska samstarvið millum Ísland, Grønland og Føroyar.

TAÐ er eingin ivi um, at grundarlag er fyri at økja um samstarvið millum hesi trý lond. Øll trý londini hava so nógv til felags. Øll eru bundin at havinum og havsins lagna er okkara lagna. Vinnulivið líkist, náttúruumstøðurnar

líkjast og søgan er í stóran mun ógvuliga lík hjá øllum trimum londum.

EITT, sum ger tað so umráðandi at samstarvast, er tað, sum hendir í Europa. Alt bendir á, at Europa fer sína leið, útjaðaralondini sína leið. Hetta kemst ikki av, at vit ikki vilja hava nakað við Europa at gera. Nei, hetta kemur av, at tann politikkur, sum EF rekur, gongur tvørtur ímóti áhugamálinum hjá smátjóðunum í útnorðri og móti áhugamálinum hjá smátjóðum yvirhøvur. Alt hetta ger, at tað er av størsta týð-

ingi, at smátjóðir í útnorðri finna saman og finna ein samarbeiðsform, sum er øllum trimum at gagni.

HVUSSU kann hetta gerast og hvørja politiska kós skulu Grønland, Føroyar og Ísland halda fyrri at fáa til vega eitt samstarv, sum er annað enn fægur orð? Í fyrsta umfari kann hetta verða gjørt við at seta á stovn eitt skipað samstarv á stjórnarstigi. Tingmannasamstarvið má útbyggjast við einum føstum, skipaðum samstarvi millum teir landsstýrismenn og ráðharrar, ið umsita norður-

lendskt samstarv. Víðari eiga okkara samstarvsráðharrar at samskipa arbeiði okkara í norðurlenska ráðharrastovninum og okkara umboð á tingmannasíðuni eiga at gerast nógv meira virkin eins og eisini tey eiga at samstarva sínámillum. Fekst alt hetta í lag vóru góðar vónir fyrri, at arbeiðið í tingmannaráðnum eins væl og í Norðurlandaráðnum fór at bera góðan politiskan og búskaparligan ávøkst til gagn fyrri tær triggjar tjóðirnar í útnorðri.

## sosigaley

Dimmalætting  
VÖGJA  
HIMMEL

DAGBLAÐIÐ  
HIMMEL

14. SEPTEMBER  
HIMMEL

FRIÐ FÖROYAR  
HIMMEL

NORÐURSTØ  
HIMMEL

## ÓB vanvirðir løgmann

Dagblaðið umiður lögmannsroðuna í oddagrein og í blaðnum annars og skrivur m.a.:

— Orðalagið í lögmannsroðuni var av sonnum øðrvis enn vit eru von við frá Atla Dam. Hovurin er tann »brølandi leyvan«. Ístaðin hoyrdu vit spaka lambið, tölendi og eyðmýkt. Nei, tá ein vissur harri bleiv gamal, segðist hann fara í kleystur. Kanska er tað hin vinkandi heilsan, sum spekt hevur. Ella, ja hvør veit, hava avdúkingarnar av røðuleikum sosialismunnar í reinum formi loypt angur og ekka á tað áður so sjálvsikra líðið av vinstrahallum, skrivur Óli Breckmann.

Ólavskureða lögmanns hesaferð var siðilig og saklig og varð greitt frá gongdini í samfelagnum síðani samgongan tók við, og umrøddir vóru møguleikar at fóta okkum betur í komandi tíðum. Lögmannsroðan umboðaði sum vera man ikki bert sjónarmiðini hjá sitandi lögmanni, hon skuldi standa sum eitt úrslit av tí arbeiði øll samgongan hevur rokkið og ætlar sær at røkka framyvir eisini.

Hóast hesa sannroynd, so loyvir lögtingsmaðurin hjá fólkalokkinum og blaðstjórin á Dagblaðnum

sær í blaðnum í gjár fyrri tað fyrsta at hevja til skýggja teir partar av ólavskureðuni, sum fólkaloksmenn eittast at umsita í landstýrinum og i øðrum lagi tekur hann so samanum yvir alla røðuna og kemur við síni gomlu útspilling av lögmanni. Her hava vit manipulatorin í einum nóturhylki. Fyrst framheva tað, sum hansara egnu menn umsita og sum lögmaður ber fram á Tingi fyrri síðani at niðurgera alla røðuna, sum tá skuldi eittast at vera lögmannsins verk einsamalt.

Oddagreinin í Dagblaðnum í gjár er einki minni enn eitt skendsil og ein niðurgerð av tí flokki og teimum fólku, sum sami Óli Breckmann hevur valt at samarbeiða við. Orðavalið er so fult, at ein skuldi trúð, at fólkalokkurin og javnaðarflokkurin í veruleikanum vóru í ávikavist andstöðu og samgongu. Skrivingin hjá ÓB er farin at minna ikki sørt um tíðina, tá fólkalokkurin sat í samgongu við gamla sjálvstýrið og sambandið og har tingmaðurin og blaðstjóri ÓB nýtti eitthvørt høvi á sera ósolidariskan hátt at stinga sínar egnu samgongumenn í rygg. Kanska tað vit her siggja, og sum henda seinasta oddagreinin í Dagblaðnum er higartil besta og feskasta prógv um, er at søgan er við at endurtaka seg.

Nú svínska »skemtið« á baksíðu blaðsins svevur ólavskureðin út og er við at løða aftur til næstu ferð, finna vit bráðliga muruna frá tí teiginum i oddagrein blaðsins. ÓB himprar seg ikki við at gera gjøldur burtur úr heilsu lögmanns. Umrøður hann sum ta brølandi leyvuan, sum er vikna so nógv av vánaligari heilsu, a tann verður samanborin við gamla mannin, sum segðist fara í kleystur. Skemt ella álvara! Per í leysari luft ella meiningsíbirtari fólkalokksins!

Skoðsmálið, sum samgongublaðið hevur at geva lögmanni eftir røðuna á ólavsku, er tað, at eingi hjól fara at mala aftur, og arbeiði verður ikki til allar hendur, fyrr enn lögmaður heldur eina klokku klára borgarliga fólkalokksrøðu á ólavsku. Inntil tá nýðast vit at siggja árlig rakstrarhall hjá landskassanum uppá hálva milliard. Og víðari skrivur hann, at tað verður eingin skattakróna her og tollkróna hjá Tummasi Arabo at gjara við, sum broytir eitt vet tær búskaparligu grundreglur vit nýðast at lúka. Spaka lögmannsroðan er besta prógv um, at kollektivistiska tíðaraldin er runnin. Eftir eru bert flosklarnir av hesi falsnaraluru og trúvili, sum byggir á trondina hjá sumnum fólku at leggja seg á tað, sum onnur hava skapt, og at brúka tey

samfelagsvirði, sum bert fri marknaðarskipan og kapitalistiskt demokrati veitir øllum borgarum, skrivur tingmaður fólkalokksins, sum er ein av teimum sney tingmonnum floksins, sum fyrri ikki so langari tíð síðani valdi at fara í samgongu við sama flokk, sum hann nú nýtir eitthvørt høvi at svina til.

Vit spyrja, hvi hesin hatursungin av einum politikara ikki er so mikið at sær komin, at hann torir at taka avleiðingarnar av skrivning síni og kvittar við tann flokk, sum hann nú fer so illa við! Ella er hetta kanska júst einasti og besti máti, sum hesin tingmaðurin kann halda seg á lívi uppá: nettup hetta at spæla dupultmenniskja og stinga sínar samgongumenn í rygg, hvørja ferð hann sær eitt høvi!

Sjálvandi er orðið fritt. Men ÓB er ikki bara blaðstjóri. Hann er so sanniliga eisini ein av teimum mongu 17. monnum í samgonguni, sum nú hevur valt at reka ein politikk. Hvussu leingi javnaðarmenn fara at finna seg í slikari útspilling og slikum »undirgravadni« virksemlu móti samgonguni má so vera upp til teir. Men fyrr ella seinni kemur tann dagur, tá javnaðarflokkurin sigur stopp. Og tað er kanska nettup hetta ÓB vil. Men at restin av fólkalokksmanningin, sum tykist vilja hava hesa samgonguna at

halda, skal loyva einum av sínum egnu at koma við so fólku og skendskum álopum á sínar samgongumenn, er eitt loyndarmál. Ella man tað veruliga vera so, at hetta hóvar teimum bara heilt væl. Um so er, tá átti javnaðarflokkurin at umhugsast sína støðu til eitt framtíðar samarbeiði við henda flokk.

Men nú fáa vit so at siggja, nær Óli Breckmann torir at taka avleiðingarnar av skrivning síni og brúka sínar atkvøðu fyrri at seta endaliga kilan í. Tá

fer tað kanska at ganga fólkalokkinum sum sambandinum á sinni, at teir koma at ganga einsamallir í oyðimørkini í mong, mong ár, tí eingin vildi samstarva við flokk, har ein einstakur persónur alla tíðina spældi frispæl — og stakk hinar í rygg.

## Eitt samstarv og annað...

Nú um dagarnar hittust okkara fólkalokksløgtingsumboð til fótbóltsdyst í Gundadali.

Óivað eitt frálíkt tiltak, ið bæði gevur okkum meiningu menniskjuni her í landinum eitt høvi at læra hesi fólk at kenna frá eini aðrari síðu, eins væl og tey sjálv eisini koma at læra hvønnannan og kanska seg sjálfvan við at kenna á ein nýggjan hátt.

Á fótbóltsvøllinum er bert ein møguleiki, um tú vilt klára teg, og tað er samstarv. Uttan at alt líðið spælir saman og samstarv frá aftasta til fremsta mann, ber ikki til at fáa mál og vinna dystir.

Sum sagt nýðdust politikararnir hendan dagin at mótprógva

sjálvdráttarteorini, og í ávisan mun eydnaðist hetta eisini. Bæði andstöða og samgonga finga nógv mál, og tað er í sjálfum sær prógv fyrri samstarvi og samanspæli.

Men tað er ikki fótból, hesi fólk eru vald til at spæla. Tey eru vald í lögtingið at umboða fólksins sjónarmið og við teimum í hásæti at stjórna landinum.

So, hini rodnu. Tað er nú samanspælið skal standa sína roynd.

Um bert ein lítill neisti av samstarvinum hendan dagin sæst aftur í politiska lívinum, fara vit at loyva okkum aftur sat trúgva uppá betri tíðir.